

[Statsministeren.]

mer, som der jo ikke er Anledning til nu at fordybe sig videre i. Det ærede Medlem citerede imidlertid noget af et Interview, som har været i et svensk Blad. Jeg skulde antage, at det var uforment at sige, at jeg naturligvis ikke har opfundet Befæstningsanlægene ved Øresund og aldeles heller ikke har spurgt om dem. Det var selvfølgelig det svenske Dagblads Udsending, som mødte med Spørgsmaalet om, hvorvidt man nu under de Drøftelser, som man paa Udenrigsministermødet havde talt om, og som Udenrigsminister Sandler havde nævnt Ønskeligheden af, ogsaa kunde komme til at drøfte saadanne Tanker, som havde været fremme i visse svenske Kredse, om at lave et Artilleri paa Kysterne ved Øresund. Ja, naturligvis, sagde jeg, kan man drøfte det, som alle mulige andre Spørgsmaal, som man finder Anledning til at optage, og jeg mener frendes, det er klart, at hvis man paa den ene eller anden Maade har Ønsker om at faa oplyst ved Drøftelser og Forhandlinger, hvad der er muligt, ønskeligt og rimeligt, kan man naturligvis gøre det. Men noget andet er, at jeg for min Del ikke tror paa, at man vilde vinde noget — tværtimod —, hvis man gik til Udførelse af saadanne Befæstningsanlæg, som er nævnt i vedkommende Interview. Jeg er da ogsaa sikker paa, at man ikke i Danmark i nogen nævneværdig Udstrækning tænker sig dette, og jeg tror ærlig talt heller ikke, at man inden for ansvarlige Kredse i Sverige har i Sinde at gaa til den Slags udfordrende Anlæg. Men det udelukker naturligvis ikke, at man kan drøfte baade dette og andre Problemer, som maatte rejse sig, og som det er naturligt at faa klaret mellem de Lande, som i saa høj Grad samarbejder, og jeg kan ganske slutte mig til de Udtryk for Tilfredshed med det nordiske Samarbejde, som ogsaa er kommet til Orde her i Ordførernes Taler.

Begge de nævnte Ordførere for henholdsvis Venstre og Det konservative Folkeparti har jo beskæftiget sig med den bestaaende Regeringskoalition. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Brorsen, der mente, at denne Regeringskoalition nu havde kulmineret. Ja, jeg maa tilstaa, at jeg i dette Tilfælde som ellers er aldeles utilbøjelig til at indlade mig paa at diskutere Spaadomme —, Spaamænd og Spaakoner har min dybeste Foragt, og derfor vil jeg ikke for Alvor indlade mig paa en Drøftelse af, hvorvidt denne Kulmination har fundet Sted. Jeg tror det slet ikke, men det kan jo være ganske ligegyldigt, hvad vi saadan tror. Denne Koalition har været sund og

naturlig, og det, at den har bestaaet i 9 Aar, er vel det bedste Udtryk for, at den har været det og har ladet sig praktisere. Og de Lovgivningsresultater, der foreligger fra disse Aar, turde vel ogsaa være et kraftigt Vidnesbyrd om, at det har været — i hvert Fald for de Dele af Befolkningen, der interesserer sig herfor — en særdeles formaalstjenlig Koalition, som man kun kan ønske et endnu længere Liv, end den allerede har haft, og det tror jeg ogsaa, den vil faa. Saa længe disse 2 Partier følger de samme Linier som hidtil og har fælles Interesser, kan jeg ikke se, hvorfor den skulde opløse sig. Disse Historier, der staar i Aviserne om, at snart er det mig, der dukker de Radikale, og snart de Radikale, der terroriserer mig — dem giver jeg ikke en Skilling for, for det er Opfindelse, Digt og Fantasi, som intet reelt har med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde nogle Bemærkninger om Forfatningskommissionens Arbejde. Jeg er ganske enig med ham om, at de Ting, han nævnte, selvfølgelig bør finde deres videre Drøftelse, og jeg deler ligesom han Ønsket om, at det maatte være muligt at tilvejebringe en ogsaa paa dette Omraade forsvarlig Løsning — saa forsvarlig, at den kunde faa Tilslutning, helst fra alle Sider, saaledes at vi kunde gøre os Forhaabninger om i en lang Periode at undgaa nye Diskussioner om en Ændring i Forfatningen.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen beklagede sig som sædvanlig over, at vi ikke havde gennemført, hvad der stod i en af de Resolutioner, han oplæste: en positiv Erhvervs politik. Det er det, jeg maa hævde, vi har. Hverken Tiden eller Lejligheden er naturligvis nu til, at en Drøftelse af erhvervs politiske Problemer kan finde Sted, men det kan dog ikke nægtes, at de Tal, jeg før nævnte om den forøgede Beskæftigelse i Industri og Haandværk, som ogsaa paa anden Maade lader sig belyse, virkelig er et Vidnesbyrd om, at der er ført en Politik, hvis Formaal har været at forøge Beskæftigelsesmulighederne og varetage Produktionslivets Interesser. Men naturligvis — der er jo ingen, der benægter, at der er et Erhverv her i Landet, som paa Grund af dets Stilling som Eksporterhverv, paa Grund af, at de samme Varer nu efterhaanden produceres saa mange forskellige Steder, er haardt trængt i Konkurrencen, og som altsaa vanskeligt kan opnaa de Vilkaar, som dette Erhverv naturligvis har Fordring paa lige saa vel som andre. Denne Omstændighed beklager vi alle, men naar det ærede Medlem nu meget harmdirrende taler om, at